

I Sura Al-Mutaffifin gör Allah den Allsmäktige en jämförelse mellan två grupper människor och ger oss chansen att själva välja: i vilken av dessa grupper vill vi passa in?

Den första gruppen består av Sijjîns vänner, vars situation i detta världsliga livet beskrivs i den ädla Koranen liksom vad som väntar dem på Uppståndelsens dag, på följande sätt:

[Verkligen, inte alls! Sannerligen finns boken över de ständigt gudlösa i Sijjîn. Och vad får dig att förstå vad Sijjîn är? (Det är) en tryckt bok. Ve den dagen för de som förnekar, som förnekar Domens dag med hån, och ingen förnekar den utom varje ständigt ondskefull överträdare. När Våra ayat (verser, tecken) läses för honom säger han: "Ursprungsfolks myter!" Inte alls! Nej, vad de själva förtjänade har täckt deras hjärtan. Inte alls! Sannerligen den dagen kommer de vara skärmade från sin Herre; därefter kommer de brännas i Elden. Därefter kommer det att sägas till dem: "Detta är vad ni förnekade."] (Al-Mutaffifîn 83:7-17)

Den ädla Koranen tillrättavisar dem alltså och försäkrar att en bok över deras handlingar finns bevarad på en särskild plats, även om denna plats är okänd för oss. Dessutom hotas de, som straff för sin överträdelse, med ve och fördärv den dagen då deras register kommer att granskas.

De överträdare, såsom den arabiska termen Fujjar här antyder, är de som övermäktigt ger sig hän åt synd. I deras bok är alla de gärningar de utfört under livet nedtecknade. Vi har ingen kunskap om bokens exakta natur och vi är inte skyldiga att känna till den. Hela denna fråga hör till det område där vi inte vet mer än vad som uppenbarats av Allah i Koranen eller genom Hans Sändebud (frid och välsignelser över honom).

Genom vers åtta i denna sura [Och vad får dig att förstå vad Sijjîn är?] ges den tilltalade en känsla av att saken är för stor för att fullständigt begripas av en människa.

[...vad de själva förtjänade har täckt deras hjärtan.] Sannerligen blir hjärtana hos dem som ger sig hän åt synd bedövade, som om de var förslöjade av ett tjockt draperi som håller dem i totalt mörker, oförmögna att skåda ljuset. På så vis börjar de gradvis förlora sin känslighet och blir livlösa. Profeten (frid och välsignelser över honom) rapporteras ha sagt: "När en människa begår en synd sätter den en svart fläck över hans hjärta. Om han ångrar sig poleras hans hjärta; men om han fortsätter i sin vana ökar fläckarna." (At-Tirmidhi)

Förklarande av denna vers sade Imam al-Hasan al-Basri: "Det är fråga om en synd ovanpå en annan tills hjärtat blir blint och dör."

Den oundvikliga uppgörelsen

Hittills har vi lärt oss om de förnekande överträdarnas situation, deras motiv för överträdelse och förnekelse av sanningen. Vi har också informerats om vad som kommer att drabba dem på den mäktiga dagen, ett öde som står i proportion till deras onda gärningar och deras förnekelse av sanningen. Det återges i Koranen så här:

[Sannerligen den dagen kommer de vara skärmade från sin Herre; därefter kommer de brännas i Elden. Därefter kommer det att sägas till dem: "Detta är vad ni förnekade."]
(al-Mutaffifîn 83:15-17)

Med den tjocka slöjan över deras hjärtan kan dessa människor inte känna av Allahs närvaro eller iaktta Hans gränser. Därför är det helt förenligt att de inte får skåda Hans härliga ansikte. De blir rättmätigt berövade denna stora lycka, som endast skänks dem vars hjärtan och själar är så rena och genomskinliga att de förtjänar att omslutas av sin Herres trygghet och oändliga barmhärtighet. Den ädla Koranen beskriver dem så här:

[Ansikten den dagen skall blomstra och vända sig mot deras Herre.] (al-Qiyamah 75:22-23)

I kontrast därtill är de förnekandes separation från sin Herre det största och mest plågsamma straffet och den största berövningen. Det är verkligen en bedrövlig utgång för en tjänare att, på grund av den otro och de överträdelser han begått, bli berövad all kontakt med sin Mest Barmhärtige Herre och därigenom dra Hans vrede över sig själv. I det ögonblicket förlorar människan all sin mänsklighet och sjunker till en nivå som gör att Helvetet blir hennes rättmätiga lön [Därefter kommer de brännas i Elden]. Utöver detta finns något ännu värre och mer plågsamt, nämligen det sätt på vilket de kommer att tillrättavisas [Därefter kommer det att sägas till dem: "Detta är vad ni förnekade."].

Ansikten som strålar av glädje

Som ett typiskt koranskt grepp att ställa två detaljerat kontrasterande bilder mot varandra för att möjliggöra en noggrann jämförelse, går verserna vidare till en skildring av den andra gruppen: de rättfärdiga. Det återges så här:

[Inte alls! Sannerligen finns boken över de ständigt välvilliga i Illiyyîn. Och vad får dig att förstå vad Illiyyîn är? (Det är) en tryckt bok. De närstående vittnena bevittnar den. Sannerligen skall de ständigt välvilliga vara i Salighet, på vilosoffor blickande runt omkring. Du känner igen i deras ansikten salighetens blomstring. De skall få dricka förseglad nektar, vars försegling är mysk; för detta låt tävlarna tävla — och vars blandning är av Tasnîm, en

källa som de närstående dricker ur.] (al-Mutaffifîn 83:18–28)

I kontrast till de överträdarnas register finns de rättfärdigas bok i Illiyyîn. Termen rättfärdiga syftar på de troende tjänare till Allah som gör goda handlingar. De är raka motsatsen till överträdarna som ger sig hän åt synd och överdrifter. Namnet Illiyyîn anspelar på upphöjelse och förnämlighet, vilket antyder att Sijjîn på andra sidan förknippas med låghet och vanära.

Verserna berättar att denna bok bevittnas av änglar som står nära Allah. Utan tvekan visar detta att de rättfärdigas register är förknippat med heder, renhet och höghet. Hela bilden vittnar om den ära som väntar de rättfärdiga.

Därefter beskriver verserna det tillstånd varuti de rättfärdiga skall befinna sig. Vi får veta om den salighet de skall åtnjuta på den stora dagen [Sannerligen skall de ständigt välvilliga vara i Salighet, på vilosoffor blickande runt omkring]. Det betyder att de tilldelas en hederfull plats: de kan se vart de vill; de behöver inte sänka blicken i underkastelse; och ingenting där skymmer deras frid. I sin salighet lever de rättfärdiga i fullständig psykisk och fysisk bekvämlighet. Deras ansikten skall dessutom stråla av omiskännlig glädje [Du känner igen i deras ansikten salighetens blomstring].

I paradiset skall de rättfärdiga få dricka en ren dryck, säkert förseglad med en segel av mysk [De skall få dricka förseglad nektar, vars försegling är mysk]. Deras dryck är helt ren, fri från oönskade tillsatser eller dammpartiklar. Att den är förseglad med mysk antyder att den förvaras omsorgsfullt i beredskap för servering vid uppfriskning. Mysksegelns närvaro ger också en känsla av elegans och lyx. Denna föreställning begränsas dock till våra jordiska erfarenheter; i livet efter detta kommer människors begrepp, smak och normer att vara fria från världens begränsningar. Beskrivningen fortsätter i de följande två verserna:

[Och vars blandning är av Tasnîm, en källa som de närstående dricker ur.]

Så öppnas denna rena, säkert förseglade dryck och blandas med ett mått av vattnet från en källa kallad Tasnîm, beskriven som den ur vilken de som förts nära deras Herre dricker.

Inom denna underbara framställning ges också en viktig uppmaning [...för detta låt tävlarna tävla]. De som tävlar om ett världsligt mål, hur praktfullt eller hedersamt det än må te sig, strävar i verkligheten efter något tomt, billigt och förgängligt. Denna värld är i Guds ögon inte värd ens en mygg vinge. Det är däremot det hin sidiga som bär verklig tyngd inför Honom. Därför bör det vara målet för hårt tävlande och ivrigt strävande.

Strävandet för det hinsidiga

Det är anmärkningsvärt att strävan efter det hinsidiga upphöjer själarna hos alla som anstränger sig, medan tävlan om världsliga ting sänker tävlandes själar till de djupaste avgrundsdjup. När människan arbetar utan avbrott för att uppnå saligheten i livet efter detta, gör hennes gärningar denna värld lycklig och ren för henne själv och dem omkring henne. Å andra sidan förvandlar ansträngningar för världsliga mål denna värld till en smutsig kärmark där djur slukar varandra hänsynslöst.

Att sträva för det hinsidiga förvandlar inte jorden till en öken, som vissa överträdare felaktigt tror. Islam ser denna värld som en gård vars frukt är det hinsidiga. Den definierar den sanna troendes roll i att bygga och bebo denna värld samtidigt som han följer fromhetens och rättfärdighetens väg. Dessutom uppmanar islam sina anhängare att betrakta sådana fruktbara gärningar som dyrkan som uppfyller själva syftet med deras tillvaro enligt Skaparen:

[Och jag skapade inte jinn och mänskligheten annat än för att de skulle dyrka Mig]
(Adh-Dhariyat 51:56)

Uttalandet [...för detta låt tävlarna tävla] inspirerar de troende att sikta långt bortom denna ändliga, obetydliga värld. Medan de arbetar för att rena världens smutsiga kärmark höjs deras själar till nya höjder. Människans liv på jorden är begränsat, medan hans liv i det hinsidiga är av obegränsad varaktighet. Världens lyx är ytterst begränsad jämfört med vad som väntar de troende i Paradiset, vilket ligger långt bortom vår föreställningsförmåga. Element av lycka i detta jordiska liv är välkända för alla, men i nästa värld kommer de att vara på en nivå värdig ett evigt liv.

Vilken jämförelse kan då göras mellan de två tävlingsarenorna eller de två målen, även om vi använder mänskliga metoder för att väga förluster mot vinster? Det är, i sanning, ett lopp och en enda tävlan som är oändligt mer betydelsefull än någon annan [...för detta låt tävlarna tävla].

Översatt av Redaktion

